

Una veu per als cinc sentits

Cap Roig gaudeix de l'Antonio Orozco més autèntic durant més de 2 hores



Un moment de l'actuació que Antonio Orozco va protagonitzar al Festival de Cap Roig dimarts passat.

El cantautor català d'arrels andaluses posa dempeus i fa ballar més de 2.000 persones en un emotiu concert a Calella de Palafrugell que li serveix no només per presentar "Dos Orillas", el seu darrer treball després de catorze anys al damunt dels escenaris, sinó també per demostrar que, sense cap mena de discussió, es troba en el millor moment de la seva carrera

CARLES ROSELL CALELLA DE PALAFRUGELL

Ja no és aquell noi que, al llindar de la trentena, es feia un forat al

panorama musical espanyol amb un Devuélveme la vida que no només es convertiria en l'èxit del seu segon treball, Semilla del silencio (2001), sinó també en la cançó que abans, ara i segurament sempre més identificarà Antonio Orozco. El temps ha passat per a l'artista català i ho ha fet a base de bé. La seva popularitat, als 41 anys, ha crescut fins a límits que segurament ell mai hauria imaginat. El pot haver ajudat la seva aparició televisiva a La Voz, però els set discos que ha publicat al llarg de catorze anys de carrera i les nombroses cançons que han tocat la fibra dels seus fidels, cada cop més nombrosos, han estat l'impuls definitiu per situar-lo al podi dels cantants de moda. Amb Dos Orillas, el seu darrer disc, i la gira internacional Ozean's Club que serveix per promocionar-lo, no ha fet més que corroborar-ho. En poden donar fe els més de 2.000 assistents que dimarts a la nit van vibrar durant més de dues hores al Festival de Cap Roig.

Temblando va ser l'excusa perfecta per trencar el gel, arrencar els primers aplaudiments i demostrar que la nit prometia. Amb Toda mi verdad, la segona de les 23 cançons que va entonar al llarg del concert, ja tenia el públic dempeus i a la butxaca. Enèrgic, entregat i disposat a fer ballar i cantar a tothom, Orozco no va deixar pràcticament temps per respirar als dos milers d'assistents, que amb prou feines van tenir temps d'acomodar el cul a la cadira. Èxits del seu darrer treball com Será, Eres, Llegaré i Aire es van convertir en l'excusa perfecta per encomanar el seu ritme i positivisme al públic, que va xalar de valent fins ben passada la mitjanit.

Cançons del seu antic repertori tampoc van faltar a la cita. Una versió més moguda del Devuélveme la vida que apareix al seu àlbum Diez va ser un dels temes que més veus va aixecar entre els assistents; amb El viaje, Siempre Imperfectos, Dime por qué i Qué me queda la sintonia també va ser idíl·lica. Sobretot quan, tot aprofitant les estrofes de Lo que tu quieras soy, va saltar a les graderies i va cantar tot envoltat dels seus seguidors, que van aprofitar qualsevol d'aquells segons no només per entonar la lletra amb el cantant, sinó també per immortalitzar el moment amb els seus telèfons mòbils d'última generació, presents en tot moment. Però si hi va haver temps per al ritme i les altes pulsacions, també n'hi va haver, i de sobres, per a altra mena d'emocions. Voces, un tema carregat d'intencions i amb un missatge crític cap al món que ens envolta i la societat que el governa, va ser la manera que l'Orozco més solidari va tenir per il·lustrar la iniciativa que ell mateix, des de fa uns mesos, va impulsar per construir un nou Hospital de Dia al centre Sant Joan de Déu de Barcelona. Amb No hay más, va donar un gir inesperat al que s'havia vist fins llavors, al cantar un dels seus temes estrella acompanyat del cantant malagueny Pablo López al piano en un dels moments més especials de la nit. I amb Pedacitos de ti, al tram final de la vetllada, va tocar la fibra sensible. L'ovació, en acabar el tema, va ser més que merescuda i tant ell com els músics que l'havien acompanyat durant prop de dues hores, després de

saludar, van enfilegar cap a la porta de sortida només aturant-se al darrer moment davant la insistència del públic perquè continués. Va arribar el torn de Dos Orillas, tema que dóna el nom al seu últim treball, i una versió especial d'Una y otra vez.

Arribats a la recta final i tot sol al damunt de l'escenari amb l'única companyia de la seva guitarra, Antonio Orozco va escriure el millor final possible per a la seva actuació. Primer, amb Celos. I després, com a traca final, novament amb Pedacitos de ti, que va viure una darrera estrofa d'allò més especial, amb el públic cantant a capella just abans d'arrencar amb uns aplaudiments més que merescuts per a un artista que va aprovar i amb nota. Un gran concert carregat de sentiment que va quedar immortalitzat en un DVD que es comercialitzarà, més endavant, per a tot el planeta.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/08/14/veu-als-cinc-sentits/683112.html?utm_source=rss